

Ἡ στήλη ἡ ἔχουσα τὰ ἀνωτέρω γράμματα εἶναι λίθου Πεντελαιοῦ, ἔχει ἀέτωμα, ἀπκρίζεται ἐκ τεσσάρων τεμαχίων καὶ εἶναι ἑλληνικῆς τῆς κάτω. Ἡ γραφή δὲν εἶναι στοιχειδόν. Τὰ γράμματα ἔχουσι σχῆμα τὸ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. Ὁ ἄρχων Διονύσιος πότε ἤρξε δὲν μάς εἶναι γνωστὸν, διότι δὲν φέρεται ἐν τοῖς ἐκ τῶν βιβλίων καταλόγοις. Πέντε Διονυσίους ἐπωνύμους Ἀθηναίων ἄρχοντας εὐρίσκω ἐξ ἐπιγραφῶν γνωριζομένους Διονύσιον τὸν μετὰ Παράμονον ἐξ ἐπιγραφῆς τῆς ἐν Corp. Inscr. Graec. ἀρ. 124, Διονύσιον τὸν μετὰ.....ην, ἐξ ἐπιγρ. ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. Ἀθην. ἀ. περ. ἀρ. 365, ἐκτυπωθείσης καὶ παρ' Ἀλ. Ραγκαβῆ ἐν Ant. Hellén. ἀρ. 456, Διονύσιον, τὸν ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. Ἀθην. ἀ. περ. ἀρ. 4035, Διονύσιον τὸν Αὐρήλιον Καλλίππου Λαμπτρέα ἐν Corp. Inscr. Graec. 189, Διονύσιον τὸν Αὐρήλιον Διονυσίου Ἀχαρνέα ἐν Φιλίστορος τόμ. γ'. τεύχ. 6. Ἄν οὗτοι πάντες διαφέρουν ἀλλήλων, οὗτος ὁ τῆς σημερινῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται νὰ εἶναι ἕκτος, καὶ πιθανῶς ὁ ἀρχαιότατος πάντων. Ἀλλὰ δὲν ἐπιβάλλομαι νὰ ἐξετάσω τώρα χρονολογίαν, ὡς οὐδὲ νὰ διασαφήσω τὸ τυπικὸν τὸ ἐν τοῖς στίχοις 15—21, τὸ ὅποιον εἶναι ἀρκετὰ πλήρες καὶ περιεργον, ὡς πολλαχῶς διάφορον ἄλλων τῆς αὐτῆς οὐσίας τυπικῶν φράσεων, ἃς εἶχα ὑπ' ὄψιν ἀναδραμῶν εἰς δεκαοκτὼ Ἀττικὰ τοιαῦτα ψηφίσματα τὰ ἐξῆς: Ἐφημ. Ἀρχ. Ἀθην. ἀ. περ. ἀρ. 1366, 1386, 1390, 1962, 2013, 3369, 3394, 3450, 3482, 3645, 3647, Ἀλ. Ραγκαβῆ ἐν Ant. Hellén. II, ἀρ. 443, 447, 493, 523, 526, 534, 542 (*). Ὅχι ὀλίγα δὲ μέρη τοῦ κειμένου τούτων τῶν ἐδῶ καταλεχθεισῶν ἐπιγραφῶν διορθοῦνται ἢ ἀναπληροῦνται ἐκ ταύτης τῆς σημερινῆς. Παράβαλε δὲ καθόλου τὰ περὶ πολιτογραφίας ὑπὸ K. Fr. Hermann ἐκτεθειμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Griech. Srautsalterthümer § 117 καὶ ἰδίως τὰς αὐτόθι σημειώσεις 13ην καὶ 14ην.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Φεβρουαρίου 1866.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 15, 1866.

Ἡ σπουδαιότερα δημοσία πράξις κατὰ τὸ παρελ-

(*) Ἐν τούτῳ τῷ ὑπ' ἀρ. 542 ψηφίσματι λαμβάνει ἴσως κρυπτομένη ἐν στίχῳ 5 φράσις τυπικὴ ἡ «ὅταν αἱ ἡμέραι ἐξηκῶσιν αἱ ἐκ τοῦ νόμου», ἥτις πρῶτον σαφῶς ἐγνώσθη ἐκ τοῦ ἐν Φιλίστορος τόμ. 1, σελ. 132—133 ἐκτυπωθέντος Ἀττικῷ ψηφίσματος, καὶ πρέπει νὰ ἐντεθῇ καὶ εἰς τοὺς στίχους 15—16 τοῦ ψηφίσματος τοῦ κολοβῶ, ὃ ἐξέδωκα ἐν ἐπιγρ. Ἑλλην. κ. τὸ πλ. ἀνέκδ. φυλλάδ. ἀ. ὑπ' ἀρ. 2. Οὕτως ἐκ τῶν ἀσημέραι γινωσκόμενων εὐρίσκειν διορθοῦνται αἱ πρότεροι ἀναγνώσεις κειμένων.

ΓΡΙΦΟΣ.

θὸν δεκαπενθήμερον εἶναι ἡ σύλληψις τριῶν ληστῶν ἐκ τῶν περὶ Κίτσον, δι' ἣν ἐπληρώθησαν τὰ τεταγμένα χρήματα. Καταδιώκεται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Κίττος μετὰ πλείονος ἢ ἄλλοτε δραστηριότητος.

Ἡ Τράπεζα ἀπεφάσισε νὰ δανείσῃ ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομ. δραχμῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Τὰ παρὰ τὴν Θήραν συμβαίνοντα ἔδεινώθησαν ἐπ' ἐσχάτων διότι, μετὰ τὴν ἀναβλάστησιν τῶν δύο νησιδίων ἐγένετο ἐκρηξις: λίθοι δὲ πρὸς τοὺς πλοῖον κατεβύθησαν αὐτὸ, ἐτραυματίσθησαν δὲ καὶ τινες ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ ἀτμοπλοίου. Ἐκτενὴ περὶ πάντων τούτων ἔχουσιν θέλωμεν ἐκδώσει ἐγκαίρως.

Τὴν 31 τοῦ προσηχοῦς Μαρτίου θέλουσι γίνεαι καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν αἱ νέαι δημοτικαὶ ἐκλογαί: πολλοὶ οἱ μέλλοντες ν' ἀλειφθῶσιν εἰς τὴν ἀγῶνα. Θέλουσιν ὅμως εἶναι καὶ ἐκ τῶν καταλληλοτέρων;

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—

ΠΟΛΚΑ. Ὁ ἐφευρετὴς τῆς πόλκας (ἢ ἐν Κομπούρῳ εἶναι δὲ ἐξηκοντοῦτες γραφαί, Ἄννα Slezak τὸ ὄνομα, ἔχουσα καὶ τέσσαρα τέκνα. Ἐνῷ τινα ἡμέραν τοῦ θέρους τοῦ 1830 ἐχόρευε καὶ ἐτραγῳδοῦσε, διδάσκαλός τις Joseph Negud καλούμενος, διαβίωνων παρετήρησεν αὐτήν καὶ σταθεῖς ἐσημείωσεν ἐπὶ τεμαχίου χαρτοῦ τὸν ρυθμὸν τῆς ἄτης. Τὴν ἀκόλουθον δὲ Κυριακὴν εὐρισκόμενος μεταξὺ μαθητῶν καὶ τινῶν νεανίδων τοῦ χωρίου ἐτοιμαζομένων νὰ χορεύσωσιν, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὸν αὐτοσχέδιον ρηματισμὸν τῆς ἄτης. Βαθμύδον δὲ καὶ κατ' ὀλίγον ματεδίσθη βαλτιωθεὶς καὶ εἰς ἄλλα μέρη, βραδέως ὁμως προώδευεν. Ὀνομάσθη δὲ Pulka βαρμιστὴ, ὅπερ σημαίνει «ἡμισυ», ἴσως διότι ὁ ρηματισμὸς εἶναι ἡμισυς.

Μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐγένετο δεκτὴς ὁ νέος αὗτος χορὸς ὑπὸ τῆς μουσικῆς ἑταιρίας, τῆς ὑπὸ τὸν Pergler, ὅστις εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Βιέννην, ὅπου αἱ τέρψεις εὐρίσκειντι πρῶτον ὑποδοχὴν.

Τὸ 1840 ὁ Raul ἐχόρευσε τὴν πόλκαν εἰς τὸ φεῖον τῶν Παρισίων: ἔκτοτε δὲ περιῆλθεν ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. Φ. Α. Μ.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 384 φυλλάδιῳ γρίφου.

Φᾶσις ὀλβίας διατρέχε: χώρας.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐκ τῶν γήσων τῆς Εὐρώπης καὶ ἐγὼ καλοῦμαι μία. Μοῦ ἀφῆρεσας τὸ πρῶτον;—Θεὰ γίνομ' Ὀλυμπία. Τ. Α. Α.